

Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija

WWW.LU.LV/VDKKOMISIJA

ZIŅAS

Sākums > Ziņas

Ieskats LPSR VDK priekšsēdētāja Jāņa Vēvera Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietā

LPSR VDK zinātniskās izpētes komisija
13.09.2017

LPSR Valsts drošības komitejas priekšsēdētāja Jāņa Vēvera biogrāfiskās ziņas no Latvijas Nacionālā arhīva Latvijas Valsts arhīva PA-15500. fonda, 2. apraksta, 8108. lietas apkopojusi LPSR VDK zinātniskās izpētes komisijas priekšsēdētāja vietniece juridiskās zinātnes jautājumos Dr. iur. Kristīne Jarinovska.

Pazīstamajam čekistam Jānim Vēveram vairākos avotos vēltiti biogrāfiski šķirkļi, kas izmantojami vispārīgas informācijas uzziņai,[1] tomēr atsevišķos avotos minētā informācija nav apstiprināma.[2] Atbilstoši Jāņa Vēvera Latvijas Komunistiskās partijas (LKP)[3] Centrālās Komitejas (CK) nomenklatūras kadru personas lietai[4] Jānis Vēvers, Jāņa dēls ir dzimis 1899. gada 19.[5] septembrī Vidzemes guberņas Valmieras apriņķa Koku pagastā[6], kas 1953. gada 23. janvāra vadošo kadru uzskaites personas lapas aizpildīšanas brīdī bija Valmieras rajona Kocēnu pagasts.[7] Savā 1953. gada 23. janvāra vadošo kadru uzskaites personas lapā Jānis Vēvers norādīja, ka ir latvietis, ka viņa vecāki bijuši algotņi gan pirms, gan pēc 1917. gads Krievijas revolūcijas oktobra boļševiku apvērsuma jeb "Oktobra revolūcijas". Atbildē uz jautājumu par vecāku nodarbi līdz 1940. gada jūnijam, kā arī privātā īpašuma esību un algotņu darba izmantošanu, Vēvers uzrakstīja, ka abi vecāki miruši – viens 1926., bet otrs 1937. gadā (1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā minēts, ka māte mira 1925., bet tēvs – 1937. gadā,[8] savukārt 1953. gada 23. janvāra autobiogrāfijā, ka māte mira 1926., bet tēvs – 1937. gadā[9]) – un ka abiem nekas nav piederējis.[10] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā Jānis Vēvers piemin savu brāli Pēteri Vēveru, kas visu laiku esot dzīvojis Valmieras rajona Kocēnu pagastā un kas "patstāvīgās" Latvijas periodā"[11] saņēma kā "jaunsaimnieks" Kokmuižas zemes daļu 15 ha platībā, tomēr publiski pieejamā oficiālā informācija sniedza atšķirīgas ziņas. Atbilstoši Centrālās zemes ierīcības komitejas 1923. gada 30. maija plenārsēdē lemtajam (protokols Nr. 632, 4. punkts), ievērojot zemes piešķiršanas komisijas atzinumu, no 1923. gada 16. maija (protokols Nr. 457, 2. punkts) Valmieras apriņķa Koku pagasta Koku muižā Pēterim Vēveram bija piešķirta 2. kategorijas zeme pēc plāna Nr. 78F 46,88 ha kopplatībā.[12] Raksturojot brāli, Jānis Vēvers sniedza tikai ziņas par viņa ģimenes stāvokli, proti, ka viņš ir precējies, triju bērnu tēvs. 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā teikts, ka citu radnieku Jānim Vēveram neesot.[13]

Atbildot uz jautājumu par savu nodarbi iestāšanās Padomju Savienības Komunistiskajā partijā (PSKP)[14] brīdī, Jānis Vēvers norādīja, ka ir bijis kalpotājs un ka kopā nostrādātais laiks kalpotāja lomā skaitāms no 1915. gada. Likumsakarīgi, ka sociālā statusa raksturošanai izvēlēts kalpotāja statuss. PSKP biedru rindās Jāni Vēveru uzņēma Vilēnu (Vijānu) pagasta partijas organizācija 1919. gada novembrī (partijas biedra kartes Nr. 06724091[15], vētkā Nr. 3101176[16]). Atbilstoši 1953. gada 23. janvāra vadošo kadru uzskaites personas lapai Jānis Vēvers nav bijis iepriekš izslēgts vai izstājies no PSKP, nav bijis "antipartijas grupējums" un to starpā, kas "svārstījušies par partijas līnijas īstenošanu", viņš nav bijis VLKJS biedrs, tāpat kā nav bijis nevienā arodbiedrībā. Jānis Vēvers nav bijis nevienā citā partijā, arī personas lapā tieši minētajās kā "Sociāldemokrātu, Nacionālā apvienība, Kristīgā apvienība, Demokrātiskais Centrs, [Latvijas] Jaunsaimnieku un sīkgruntnieku"[17] partija. Tāpat 1953. gada 23. janvāra vadošo kadru uzskaites personas lapā norādīts, ka viņš nav bijis biedrs "SSS [Strādnieks, sports un sargs – paramilitāra Latviešu sociāldemokrātiskās strādnieku partijas jaunatnes organizācija], Aizsargos, Pērkoņkrustā, studentu korporācijās, jauniešu un [citas] organizācijās"[18].

Savām PSKP gaitām Jānis Vēvers vēltījis diezgan ievērojamu vietu 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā. Minēts, ka kopš iestāšanās PSKP viņš bija vairākkārtīgi ievēlēts dažādās pirmorganizācijās, rajona, pilsētas un apgabala partijas organizācijās. 1923. gadā Krasnojarskā "trockistiskā partijas [rajona komiteja]" izteica Jānim Vēveram rājienu par to, ka viņš bija izmantojis "privātā tirgotāja [doto] kredītu". Šādu rīcību Vēvers autobiogrāfijā paskaidro:

"Tas bija periods, kad Krasnojarskā trockisti īslaicīgi bija sagrābuši savās rokās virkni [rajona komiteju] un sāka sist CK piekritējus. Šo rājienu atcēla pēc trockistu sakaušanas. Vairāk nekādu rājienu ne pa partijas, ne dienesta [sakarā] man nav bijis." [19]

Līdzīga, bet vispārīgi formulēta informācija norādīta arī 1953. gada 23. janvāra vadošo kadru uzskaites personas lapā.[20] Papildinājumā kadru uzskaites lapai norādīts, ka Jānim Vēveram 1958. gada 30. oktobrī LKP CK bija izteikusi rājienu,[21] tomēr nekas vairāk kā tikai ieraksts papildinājumā kadru uzskaites personas lapā Jāņa Vēvera LKP CK nomenklatūras kadru personas lietā nav.

1953. gada 23. janvāra vadošo kadru uzskaites personas lapā Jānis Vēvers norādījis ka viņam ir nepabeigta vidējā izglītība. Turpat minētas divas izglītības iestādes: Valmieras augstākā sākumskola, ko viņš esot pabeidzis, mācoties no 1912. gada septembra līdz 1915. gada jūnijam, un LKP Rīgas pilsētas komitejas Marksisma-ļeņinisma vakara universitāte, ko viņš esot pabeidzis, mācoties no 1949. gada septembra līdz 1954. gada decembrim. Saprotamu iemeslu dēļ Jānis Vēvers uz jautājumu par zinātnisko grādu, zinātniskajiem darbiem un izgudrojumiem atbildējis noliedzīgi.[22] Savā 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā Jānis Vēvers sniedzis izvērstāku stāstījumu par mācībām. 1912. gadā viņš pabeidza Koku pagasta skolu.[23] Ziemā esot mācījies, bet vasarā strādājis par ganu "pie vietējiem kulakiem". Tad no 1912. gada līdz 1915. gadam Vēvers mācījās Valmieras četru klašu pilsētas augstākajā sākumskolā, kur četras klases esot pabeidzis trijos gados.[24]

Novērtējot Jāņa Vēvera izglītību, jāņem vērā, ka viņa skolas gaitas sakrīta ar izglītības sistēmas reformām, kas tobrīd norisinājās Krievijas Impērijā. Reformu pamatā bija doma par nepieciešamību sniegt izglītību vismaz elementāro – laicīgo un garīgo – zināšanu apjomā visiem bērniem neatkarīgi no viņu izcelsmes. 1912. gadā, pamatojoties uz nolikumu par augstākajām sākumskolām,[25] visas pilsētas skolas sāka pārveidot par pilsētas augstākajām skolām, kur mācībām šādās skolās uzņēma bērnu vecumā no 10 līdz 13 gadu vecumam, kas bija pabeiguši vienas klases sākumskolu vai kas izturēja iestājpārbaudījumus, kas atbilst vienas klases sākumskolas mācību kursam. Citās klasēs pieņēma bērnus, kas atbilst vecuma ziņā un zināšanu apjomā attiecīgajai klasei.[26] Augstākajās sākumskolās mācības bija dalītās četras klases, kur katras klases mācību ilgums bija viens mācību gads. Tajā ietilpa Dieva likums, krievu valoda ar baznīcas slāvu valodu un krievu literatūra, aritmētika un algebras pamati, ģeometrija, ģeogrāfija, Krievijas vēsture ar nepieciešamām ziņām par vispārīgo vēsturi, dabaszinātne un fizika, zīmēšana un rasēšana, vingrošana. Skolniecēm papildus bija paredzēta rokdarbu mācība. Savukārt Dieva

Sašaurināt
Sadalīt tekstā
Kopēt

Latvijas Nacionālā arhīva Latvijas Valsts arhīva PA-15500. fonda, 2. apr., 8108. lietas 4. lapa.

likums attiecās uz krievu pareizticīgajiem un tās ticības pārstāvjiem, kas veido skolēnu vairākumu.[27] Augstākās sākumskolas beidzēju diplomu gan nepielīdzināja attiecīgajam vidējās izglītības iestādes klašu skaitam[28], dodot iespēju vien iestāties vidējā izglītības iestādē trešajā klasē, ja sekmīgi pabeigtas pirmās divas klases un nokārtots pārbaudījums valodās, ko apgūst attiecīgajā vidējā izglītības iestādē[29]. Salīdzinājumam reālskolās bija sešas klases, bet, ja rociņa jāva, tad arī septiņas klases, kur tad attiecīgi gatavoja studijām specializētās augstākajās izglītības iestādēs.[30]

Jāņa Vēvera LKP CK nomenklatūras kadru personas lietā nav nekādu dokumentu, kas apliecinātu 1953. gada 23. janvāra vadošo kadru uzskaites personas lapā minēto par mācībām piecu gadu garumā LKP Rīgas pilsētas komitejas Marksisma-ļeņinisma vakara universitātē. Spriežot pēc presē publicētajām ziņām par, mācības šajā izglītības iestādē bija organizētas kādu divu gadu kurss, kad dod iespēju "neatrauti no kārtējā darba, tālāk paaugstināt savu idejiski teoretisko līmeni".[31] Ievērojot minēto, jāsecina, ka Jānim Vēveram marksisma-ļeņinisma mācības nav gluži raiti vedušas.

1953. gada 23. janvāra vadošo kadru uzskaites personas lapā Jānis Vēvers norādīja, ka viņš pārzina tikai krievu un latviešu valodu.[32]

Salīdzinot 1948. gada 5. aprīļa Jāņa Vēvera pašrocīgi rakstītajā autobiogrāfijā, kas vārds vārdā pārraksta 1948. gada 24. marta mašīnrakstā rakstīto un Vēvera parakstīto autobiogrāfiju[33], un 1953. gada 23. janvāra vadošo kadru uzskaites personas lapā minētās ziņas par Jāņa Vēvera darba gaitām, var konstatēt nelielas nesakrītības laikos, amatu un institūciju nosaukumos. Tāpat ievērojama vadošo kadru uzskaites personas lapā esošās informācijas nepilnība, proti, neprecīzi minēti institūciju nosaukumi, nav minēti struktūrvienību nosaukumi. Atšķirības lielākoties skaidrojamas ar to, ka 1953. gada 23. janvāra vadošo kadru uzskaites personas lapā ietvertais informācijas uzskaitījums ir formāls un tā izklāsts veikts anketas formā, tādēļ detalizācijas iztrūkums ir likumsakarīgs. Savukārt dokumentu aizpildīšanas laikā aktuālu institūciju saīsinājumu lietošana, apzīmējot iepriekš citādi sauktas institūcijas, atspoguļo drīzāk Jāņa Vēvera attieksmi pret institūciju reorganizācija. Atšķirības laikā, kas atsevišķos gadījumos svārstās ar mēneša nobīdi, visticamāk saistītas ar to, ka informācija pierakstīta pēc atmiņas. Lai uzskatāmi ilustrētu atšķirības, būs sākumā atspoguļota informācija, kas sniegta laika ziņā vecākā dokumentā – autobiogrāfijā –, sniedzot citātu tulkojumus precīzākai uztverei, un tad salīdzinājumam būs sniegta informācija no laika ziņā jaunāka dokumenta – vadošo kadru uzskaites personas lapas –, norādot ar vēru palīdzību atšķirības informācijā.

Tātad atbilstoši 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijai, skolu beidzot, Jānis Vēvers 1915. gada septembrī sāka darbu Koku pagasta valdē kā lietvedis par iztikas tiesu; algu neesot saņēmis. 1916. gada jūnijā viņš mainīja darbu, sākot strādāt par lietvedi Valmieras apriņķa 2. iecirkņa zemnieku lietu komisāra kancelejā, kur nostrādāja līdz 1917. gada februārim, kad devās uz Jurjevu (Tērbata, Mētraine, tagad Tartu, Igaunijas Republika), lai atrastu darbu un reizē mācītos, jo "Jurjevā (Tartu) bija augstākās izglītības iestādes"[34]. Jurjevā Jānis Vēvers stājās darbā par lietvedi Vidzemes guberņas kroņa palātā, kas pēc paša skaidrotā bijis "nodokļu aparāts"[35]. Jānis Vēvers bija ievēlēts par Vidzemes guberņas kroņa palātas ierēdņu komitejas sekretāru. Tiesa, "ar mācībām nekas nesanāca, jo sākās 1917. gada februāra revolūcija"[36]. 1918. gada februārī Vēvers piedalījies Sarkanās gvardes vienības sastāvā Jurjevas aizstāvēšanā pret Vācijas karaspēka uzbrukumu. Vienība esot bijusi sakauta, bet Jānis Vēvers palika Jurjevā. 1918. gada maijā viņš atgriezās Koku pagastā, kur atkal sāka strādāt Koku pagasta valdē par lietvedi. Latvijas Republikas proklamēšanas laikā – 1918. gada novembrī – Jāni Vēveru ievēlēja par pagasta valdes sekretāru. Šajā amatā viņš nostrādāja līdz 1919. gada aprīlim, kad pievienojās kā brīvprātīgais Sarkanajai armijai.[37] 1919. gada maijā, kā raksta Jānis Vēvers 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā:

"Padomju Vara Latvijā bija gāzta, Sarkanās Armijas sastāvā ar cīņām atkāpos līdz Režicas [Rēzeknes] apriņķa Viļānu [pilsētai], kur biju ieskaitīts par Viļēnu pagasta kara komisariāta lietvedi. 1919. g. novembrī Latvijas kara komisariāta sevišķu uzdevumu vienības sastāvā piedalījies cīņās ar baltajiem latviešiem. 1920. g. janvārī Sarkanā Armija pameta Režicas [Rēzeknes pilsētu], atkāpāmies uz Velikije Luki un Kijeju, kur Latvijas [Sociālistiskās Padomju Republikas] Tautas Komisāru Padome bija izformēta. 1920. g. februārī biju nosūtīts uz austrumu fronti pret [Aleksandru] Količku [1874–1920]. Līdz 1920. g. aprīlim sasniedzām Krasnojarskas [pilsētu], Kolčaks līdz tam laikam bija jau sakauts, mūsu ešelons izformēts un nodots Jeņisejas [guberņas kara komisariātam]. Es biju nozīmēts Jeņisejas [guberņas kara komisariātā], Jeņisejas [pilsētā], lietveža amatā, vēlāk par mantzini. Šeit nostrādāju līdz 1921. g. jūnijam, kad biju Jeņisejas [guberņas kara komisariāta] atsaukts, nosūtīts uz Jeņisejas [guberņas pārtikas pārvaldi], kur sākumā strādāju par lietvedi, bet 1921. gada rudenī[38] biju iecelts par kara komisāru [guberņas pārtikas pārvaldes] sovhozā. 1921. – 1922. g. ziemu noslimoju ar tifu, bet 1922. gada jūnijā atbilstoši partijas rajona komitejas norīkojumam biju iecelts [Apvienotās politiskās pārvaldes Jeņisejas guberņas nodaļā].[39]"

Vēvers Krasnojarskā strādāja ekonomiskajā nodaļā par operatīvu pilnvarotā palīgu, operatīvo pilnvaroto un vecāko operatīvo pilnvaroto. 1925. gada septembrī viņš bija jau iecelts par Apvienotās politiskās pārvaldes Omskas apgabala daļas ekonomiskās nodaļas priekšnieku Omskā. 1928. gada novembrī Jāni Vēveru pārcēla uz Apvienotās politiskās pārvaldes Kanskas apgabala daļu, kur viņš pildīja ekonomiskās nodaļas priekšnieka amatu Kanskā. 1930. gada augustā sakarā ar apgabalu likvidāciju Vēveru nosūtīja uz Irkutsku par Apvienotās politiskās pārvaldes Austrumsibīrijas pilnvarotās pārstāvniecības ekonomiskās nodaļas priekšnieku. 1931. gada decembrī viņu atkal pārcēla, nosūtot uz Rostovu pie Donas par Apvienotās politiskās pārvaldes Ziemeļkaukāzas pilnvarotās pārstāvniecības slepeni politiskās nodaļas priekšnieka vietnieku. 1932. gada decembrī viņš kļuva par Apvienotās politiskās pārvaldes Sečenskās apgabala daļas priekšnieka vietnieku Groznijā, no kurienes viņu pārcēla 1933. gada decembrī uz Millerovu par Apvienotās politiskās pārvaldes Ziemeļu Donas apgabala daļas priekšnieka vietnieku. 1934. gada augustā Jāni Vēveru iecēla par lekšlietu tautas komisariāta Saļskas operatīvā sektora priekšnieku, bet 1935. gada maijā sakarā ar operatīvo sektoru likvidāciju viņu pārcēla uz Tātāru Autonomās Padomju Sociālistiskās Republikas (APSR) lekšlietu tautas komisariātu, nozīmējot par slepeni politiskās nodaļas priekšnieku Kazanā. 1937. gada novembrī Jāni Vēveru norīkoja par ceļu transporta daļas priekšnieku lekšlietu tautas komisariāta Amūras dzelzceļā Habarovskas novada Svobodnijas pilsētā. 1938. gada novembrī Jāni Vēveru nosūtīja darbā uz lekšlietu tautas komisariāta Sibīrijas labošanas darbu nometni (*Siblag*), kur viņš pildīja kadru daļas priekšnieka, 2. daļas priekšnieka un Krivoščjokovskas nodaļas priekšnieka amatus līdz 1940. gada novembrim, kad viņu norīkoja uz lekšlietu tautas komisariāta Latvijas dzelzceļa ceļu pildīt priekšnieka vietnieka amatu Rīgā. Sakarā ar ceļu transporta nodaļas likvidāciju 1941. gada martā[40] Vēveru iecēla, kā autobiogrāfijā norādīts, par LPSR Valsts drošības tautas komisariāta (lai gan reorganizācija notika tikai aprīlī) izmeklēšanas daļas priekšnieku. Minēto amatu viņš esot pildījis līdz evakuācijai no Latvijas teritorijas sakarā ar nacionālsociālistiskās Vācijas uzbrukumu PSRS.[41] Evakuācijā līdz 1942. gada februārim Jānis Vēvers strādāja par priekšnieku izmeklēšanas grupai, kas bijusi atbildīga par to arestēto personu izmeklēšanas lietu pabeigšanu, kas bijusi izvesti no Latvijas teritorijas un kas atradušies lekšlietu tautas komisariāta Vjatkas labošanas darbu nometnē (*Vjattagā*) Kirovas apgabalā. Tad Jāni Vēveru izsauca uz Maskavu, kur viņš strādāja PSRS Valsts drošības tautas komisariāta 4. pārvaldē par operatīvo pilnvaroto un nodaļas priekšnieka vietnieku. Kā Vēvers paskaidrojis savā 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā, viņa pienākumos ietilpa darbs ienaidnieka aizmugurē Latvijas teritorijā. 1944. gada janvārī Jāni Vēveru iecēla par LPSR Valsts drošības tautas komisariāta operatīvās grupas priekšnieka vietnieku, 1944. gada jūlijā – par LPSR valsts drošības komisāra vietnieku, bet vēlāk – par LPSR valsts drošības ministra vietnieku.[42]

Salīdzinājumam – 1953. gada 23. janvāra vadošo kadru uzskaites personas lapā līdzīgi kā 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā minēts, ka darba gaitas sāktas 1915. gada septembrī Koku pagasta rakstveža[43] palīga amatā. 1916. gada jūlijā Jānis Vēvers turpināja darbu kā lietvedis Valmieras apriņķa 2. iecirkņa zemnieku lietu komisāra kancelejā. Tad no 1917. gada februāra līdz 1918. gada maijam bija Vidzemes guberņas kroņa palātas lietvedis[44] Jurjevā. No 1918. gada maija līdz 1918. gada decembrim[45] Jānis Vēvers atkal strādājis par Koku pagasta rakstveža palīgu[46]. No 1918. gada decembra[47] līdz 1919. gada aprīlim Vēvers esot bijis Valmieras apriņķa pagasta deputātu padomes sekretārs[48]. No 1919. gada aprīļa līdz maijam viņš bija sarkanarmietis sardzes rotā Valmierā[49], bet no 1919. gada maija līdz 1920. gada februārim[50] – Viļēnu pagasta kara komisariāta lietvedis Viļānos. No 1920. gada aprīļa līdz 1921. gada jūlijam[51] Jānis Vēvers bija Jeņisejas pagasta kara komisariāta mantzinis[52] Jeņisejā. No 1921. gada jūlija[53] līdz 1922. gada jūlijam viņš bija Jeņisejas guberņas pārvaldes lietvedis[54] Krasnojarskā.[55]

No 1922. gada jūlijā[56] līdz 1925. gada septembrim Jānis Vēvers strādāja Apvienotās politiskās pārvaldes Jeņisejas guberņas daļā[57] Krasnojarskā, sākot kā operatīvi pilnvarotā palīgs un beidzot kā vecākais operatīvi pilnvarotais. 1925. gada septembrī viņš bija iecelts par Apvienotās politiskās pārvaldes Omskas apgabala daļas nodaļas priekšnieku Omskā, kur nostrādāja līdz 1928. gada novembrim[58]. No 1928. gada novembra līdz 1930. gada augustam Jānis Vēvers pildīja Apvienotās politiskās pārvaldes Kanskas apgabala daļas priekšnieka[59] amatu Kanskas pilsētā. No 1930. gada augusta līdz 1931. gada novembrim[60] viņš bija Apvienotās politiskās pārvaldes Austrumsibīrijas pilnvarotās pārstāvniecības nodaļas priekšnieks[61] Irkutskā. No 1931. gada novembra[62] līdz 1932. gada decembrim Jānis Vēvers bija Apvienotās politiskās pārvaldes Ziemeļkaukāzas pilnvarotās pārstāvniecības nodaļas priekšnieka vietnieks[63] Rostovā pie Donas. No 1932. gada decembra līdz 1933. gada decembrim un no 1933. gada decembra līdz 1934. gada augustam Vēvers bija Apvienotās politiskās pārvaldes apgabala daļas priekšnieka vietnieks sākumā Groznijā, tad Millerovas pilsētā. No 1934. gada augusta līdz 1935. gada maijam viņš pildīja, kā norādīts vadošo kadru uzskaites personas lapā, Iekšlietu ministrijas (lai gan tobrīd tas bija Iekšlietu tautas komisariāts) operatīvā sektora priekšnieka amatu Saļskas pilsētā, bet no 1935. gada maija līdz 1937. gada novembrim – Tātāru APSR, kā norādīts, Iekšlietu ministrijas (lai gan tobrīd tas bija Iekšlietu tautas komisariāts) nodaļas priekšnieka[64] amatu Kazanā. No 1937. gada novembra līdz 1938. gada decembrim[65] Jānis Vēvers bija, kā norādīts vadošo kadru uzskaites personas lapā, Iekšlietu ministrijas (lai gan tobrīd tas bija Iekšlietu tautas komisariāts) Amūras dzelzceļa daļas nodaļas priekšnieks[66] Svobodnijas pilsētā. No 1938. gada decembra[67] līdz 1939. gada novembrim[68] Vēvers pildīja, kā norādīts, Iekšlietu ministrijas (lai gan tobrīd tas bija Iekšlietu tautas komisariāts) *Sibлага* kadru daļas priekšnieka amatu Mariinskas pilsētā, bet no 1939. gada novembra līdz 1940. gada novembrim, kā norādīts vadošo kadru uzskaites personas lapā, Iekšlietu ministrijas (lai gan tobrīd tas bija Iekšlietu tautas komisariāts) *Sibлага* uzskaites nodaļas priekšnieks[69] Novosibirskā. No 1940. gada decembra[70] līdz 1941. gada jūnijam[71] viņš bija, kā norādīts, Iekšlietu ministrijas (lai gan tobrīd tas bija Iekšlietu tautas komisariāts) Latvijas dzelzceļa daļas nodaļas priekšnieka[72] vietnieks Rīgā, bet no 1941. gada jūnijā[73] līdz 1942. gada februāra pildīja, kā norādīts vadošo kadru uzskaites personas lapā, LPSR Valsts drošības ministrijas (lai gan tobrīd tas bija Valsts drošības tautas komisariāts) operatīvās grupas[74] priekšnieka amatu *Vjattlagā* (Kirovā). No 1942. gada februāra līdz 1943. gada decembrim[75] Jānis Vēvers bija, kā norādīts, PSRS Valsts drošības ministrijas (lai gan tobrīd tas bija PSRS Valsts drošības tautas komisariāts) vecākais operatīvi pilnvarotais un daļas priekšnieka vietnieks[76] Maskavā (turpat vadošo kadru uzskaites personas lapā, atbildot uz jautājumu par pagrīdes darbu, Jānis Vēvers norādījis, ka viņa darbs PSRS Valsts drošības tautas komisariāta[77] 4. pārvaldes pienākumos saistījies ar "ciņas organizāciju ienaidnieka aizmugurē"[78]). No 1943. gada decembra[79] līdz 1952. gada maijam Vēvers pildīja LPSR valsts drošības komisāra vietnieka un vēlāk valsts drošības ministra vietnieka amatu Rīgā.[80]

Analizējot kopumā Jāņa Vēvera LKP CK nomenklatūras kadru personas lietā esošos dokumentus, jāsecina, ka 1948. gada 24. marta un 5. aprīļa autobiogrāfijas satur vienkopus precīzāko ziņu izklāstu par laika posmu līdz 1938. gadam. 1952. gada 24. aprīļa izziņā Jāņa Vēvera darba gaitas par minēto laika periodu atspoguļojošā informācija ir apkopota salīdzinoši precīzi un summējošā veidā, ietverot arī pilnus institūciju, struktūrvienību un amata nosaukumus. Atšķirībā gan no abām 1948. gada autobiogrāfijām un 1953. gada 23. janvāra vadošo kadru uzskaites personas lapas 1952. gada 24. aprīļa izziņā darba posmi norādīti gados, nenorādot mēnešus.[81]

Salīdzinoši precīzāku ieskatu Jāņa Vēvera darba gaitās no 1938. līdz 1944. gadam sniedz 1944. gada novembra izziņas turpinājums Nr. 2, kas sagatavots virzībai par LPSR valsts drošības tautas komisāra otro vietnieku operatīvā darba jautājumos un kur minēts, ka no 1938. līdz 1940. gadam Jānis Vēvers bija Iekšlietu tautas komisariāta *Sibлага* kadru nodaļas priekšnieks, 2. daļas priekšnieks Mariinskā. No 1940. gada jūnija līdz novembrim viņš bija Iekšlietu tautas komisariāta *Sibлага* Krivoščokovas daļas priekšnieks Krivoščokovā (Novosibirskas apgabalā). No 1941. līdz 1942. gadam Jānis Vēvers bija LPSR Valsts drošības tautas komisariāta izmeklēšanas daļas priekšnieks Rīgā un Kirovā, bet no 1942. līdz 1943. gadam viņš pildīja PSRS Valsts drošības tautas komisariāta 4. pārvaldes 1. daļas 4. nodaļas vecākā operatīvā pilnvarotā amatu Maskavā. No 1943. gada jūlija līdz novembrim Jānis Vēvers bija PSRS Valsts drošības tautas komisariāta 4. pārvaldes 2. daļas 4. nodaļas priekšnieka vietnieks Maskavā, bet no 1943. līdz 1944. gadam bija LPSR Valsts drošības tautas komisariāta operatīvās grupas priekšnieka vietnieks kadru jautājumos Pavlovoposadā (Maskavas apgabalā), bet no 1944. gada jūlija LPSR valsts drošības tautas komisāra vietnieks kadru jautājumos Daugavpilī un Rīgā.[82] Izziņā iekļauts raksturojums, ko parakstījis LPSR valsts drošības tautas komisārs Alfons Noviks. Tas sniedz, lai arī īsu, tomēr salīdzinoši ilustratīvu Jāņa Vēvera konkrētā darba atspoguļojumu. Raksturojumā norādīts, ka Jānim Vēveram esot ļoti labas spējas novērtēt situāciju un ka viņam esot laba pieeja cilvēkiem. Norādīts, ka sev uzdoto Vēvers izpilda godprātīgi un ar iniciatīvu un ka esot disciplinēts. Uzsvērts, ka no 1940. līdz 1941. gadam Jānis Vēvers strādājis LPSR Valsts drošības tautas komisariāta izmeklēšanas daļā, ka viņš ar sev uzdoto ir ticis galā un ka sasniedzis panākumus savā praktiskajā darbā. Raksturojot darbu LPSR Valsts drošības tautas komisariātā, kur pildījis valsts drošības tautas komisāra vietnieka kadru jautājumu amatu, norādīts, ka tad, kad Latvijas teritorija bija daļēji atbrīvota no "vācu iebrucējiem", Jānis Vēvers esot vadījis Kurzemes pagastu operatīvo grupu, kam bijis uzdots teritorijas "atbrīvošanas gaitā" organizēt un nodrošināt operatīvo darbu. Arī ar šo uzdevumu Jānis Vēvers esot ticis galā. Turklāt norādīts:

"Grūtajos piefrontes apstākļos sevi parādījis kā savaldīgs, drosmīgs, līdzsvarots, līdz galam uzticīgs Ļeņina-Stalīna partijas darbam čekists." [83]

Raksturojuma noslēgumā piebilsts, cita starpā, ka par Jāni Vēveru nav kompromitējošu datu.[84]

Daudz precīzāku informāciju par laika posmu no 1944. gada jūlija sniedz papildinājums kadru uzskaites personas lapai, kur norādīts, ka Jānis Vēvers no 1944. gada jūlija līdz novembrim pildīja LPSR valsts drošības tautas komisāra vietnieka kadru jautājumos amatu, bet no 1944. gada novembra līdz 1952. gada jūnijam Vēvers bija iecelts pēc Alfona Novika rekomendācijas[85] par LPSR valsts drošības ministra vietnieku operatīvā darba jautājumos.[86]

1950. gada 21. jūnija raksturojums, kas sniegts par Jāni Vēveru kā LPSR Valsts drošības ministra vietnieku norādīts un ko parakstīja LPSR Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieks Matīss Plūdons un LKP CK otrais sekretārs Fjodors Titovs, dod vēl vienu ieskatu Jāņa Vēvera gaitās valsts drošības sistēmā. Raksturojums sākas ar piezīmi, ka Vēvers valsts drošības orgānos strādā kopš 1922. gada, vadošos amatus ieņem kopš 1925. gada, bet Latvijā strādā kopš 1940. gada. Turpat uzsvērts, ka ar Jāņa Vēvera aktīvu līdzdalību Latvijas teritorija atbrīvota no "kontrevolucionāras elementiem". Raksturojumā klāstīts, ka "Lielā Tēvijas kara laikā" Vēvers piedalījās partizānu darba organizēšanā Latvijas teritorijā, ko bija okupējusi nacionālsociālistiskā Vācija. Norādīts, ka, esot "lielai čekista darba pieredzei", Vēvers sniedz lielu praktisku palīdzību ministrijas operatīvajam sastāvam, precīzi un pareizi organizē darbu. Šeit faktiski atkārtots iepriekš minētajā, Alfona Novika parakstītajā raksturojuma teiktais:

"Saspringtā aktīvās ciņas ar kontrevolucionāriem nacionālistiskiem elementiem situācijā [biedrs] VĒVERIS parādīja sevi kā nosvērtu, drosmīgu un izlēmīgu čekistu." [87]

Nākamā Jāņa Vēvera virzība saistīta ar 1952. gadā notikušo administratīvi teritoriālo reformu, kā rezultātā izveidoti trīs apgabali – Rīgas, Daugavpils un Liepājas – , lai, kā 1953. gada 1. februāra *Ціпа* rakstīja,

"uzlabotu vadošo padomju organizāciju darbu, lai tās vēl tuvākas kļūtu tautai, lai operatīvāk un konkrētāk varētu atrisināt vietējos uzdevumus saimnieciskajā un kultūras dzīvē, vadīt un kontrolēt rajonu, pilsētu un ciemu padomju darbu"[88].

Protī, no 1952. gada jūnija līdz 1953. gada aprīlim Jānis Vēvers bija iecelts par LPSR Valsts drošības ministrijas Rīgas apgabala pārvaldes priekšnieku.[89] LKP CK birojs savā 1952. gada 15. aprīļa nolēmumā, kas izriet no protokola Nr. 21, §14, apstiprināja Jāni Vēveru par LPSR Valsts drošības ministrijas Rīgas apgabala pārvaldes priekšnieku, reizē atbrīvojot viņu no LPSR valsts drošības ministra vietnieka pienākumiem, un lūdzā minēto apstiprināt PSKP CK.[90] Vientlaicīgi LKP CK birojs savā 1952. gada 15. aprīļa nolēmumā, kas izriet no protokola Nr. 21, §15, paredzēja apstiprināt Jāni Vēveru kā LPSR Valsts drošības ministrijas Rīgas apgabala pārvaldes priekšnieku par LKP Rīgas apgabala biroja locekli un lūgt apstiprināt nolēmumu PSKP CK.[91] Nepilnu mēnesi vēlāk atbilstoši LKP CK biroja 1952. gada 6. maija nolēmumam, kas izriet no protokola Nr. 27, §27, Jānis Vēvers bija apstiprināts arī par Rīgas apgabala Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas locekli.[92] LPSR

Ministru Padomes 1952. gada 13. jūnija nolēmumā Nr. 841 nolēma atbrīvot Jāni Vēveru no LPSR valsts drošības ministra vietnieka amata sakarā ar pāreju uz citu darbu.[93] LKP CK biroja 1952. gada 2. septembra nolēmumā, kas izriet no protokola Nr. 52, §12, Jāni Vēveru kā LPSR Valsts drošības ministrijas Rīgas apgabala pārvaldes priekšnieku bija nolemts apstiprināt par LKP Rīgas apgabala biroja locekli.[94]

No 1953. gada aprīļa līdz 1954. gada aprīlim Jānis Vēvers pildīja LPSR iekšlietu ministra vietnieka amatu.[95] Virzība minētajā amatā atbilstoši LKP CK nomenklatūras kadru personas lietā esošajiem dokumentiem aizsākta ar LPSR iekšlietu ministra Ivana Zujāna 1953. gada 26./29. jūnija vēstuli Nr. 3/1639 LPSR LKP CK pirmajam sekretāram Jānim Kalnbērziņam, kur izteikts LPSR iekšlietu ministrijas lūgums apstiprināt pulkvedi Jāni Vēveru par LPSR iekšlietu ministra vietnieku.[96] Seko LPSR Ministru Padomes 1953. gada 4. jūlija lēmums Nr. 640, ar ko Jāni Vēveru apstiprina par LPSR iekšlietu ministra vietnieku.[97] Izziņā, kas sagatavota Jāņa Vēvera apstiprināšanai LPSR iekšlietu ministra vietnieka amatā, ko parakstīja LKP CK administratīvo, tirdzniecības un finanšu orgānu nodaļas vadītājs Ivans Desmitnieks un administratīvo, tirdzniecības un finanšu orgānu nodaļas instruktors Vasīļjevs, sniegta vispārīgās ziņas par Jāņa Vēvera dzimšanu, tautību, PSKP stāžu, izglītību, kas raksturota kā nepilna vidējā izglītība, un stāžu čekas struktūrās. Atkārtots iepriekš raksturojums paustais:

"Lielā tēvijas kara laikā b. Vēvers aktīvi piedalījās partizāņu kustības ienaidnieka aizmugurē organizēšanā." [98]

Norādīts arī:

"Esot lielai pieredzei čekista darbā, esot organizatora spējām un labām čekista darba zināšanām, b. Vēvers pareizi vada padoto sastāvu, sniedz tam praktisku palīdzību, personiski piedalās operāciju īstenošanā. Par nacionālistiskās pagrīdes sagraušanas organizāciju un aktīvu dalību [sagraušanā] b. Vēvers apbalvots ar 4 ordeniem." [99]

Raksturojumā pieminēts arī tas, ka Jānis Vēvers aktīvi piedaloties partijai un sabiedriskajā dzīvē, sistemātiski tiekot ievēlēts ministrijas partijas komitejā, ka viņš ir ievēlēts par LPSR Augstākās Padomes deputātu un LKP Rīgas pilsētas komitejas biroja locekli. Atzīmēts, ka viņš bauda darbinieku autoritāti.[100]

Tomēr raksturojumā neizteikts bez kritikas:

"Tomēr iekšlietu ministrijas operatīvajā darbā ir nopietnas nepilnības.

Joprojām lēni izvērstas darbs cīņai ar ārzemju izlūkdienestu aģentūru, sevišķi amerikāņu-angļu izlūkdienestu, nacionālistisko pagrīdi, viņu bruņotajām bandām un citiem kontrrevolucionāriem elementiem." [101]

Neskatoties uz minēto kritiku, kas vismaz daļēji runā pretim iepriekšējos raksturojumos teiktajam par Jāņa Vēvera devumu cīņai ar "kontrrevolucionāriem elementiem", LKP CK administratīvo, tirdzniecības un finanšu orgānu nodaļa atbalstīja Vēvera apstiprināšanu par LPSR iekšlietu ministra vietnieku.[102]

1953. gada 1. septembra raksturojumā, ko parakstīja LKP CK sekretārs Vilis Krūmiņš, izņemot dažas nianses un teksta izklāstu, faktiski atkārtots LKP CK administratīvo, tirdzniecības un finanšu orgānu nodaļas sagatavots raksturojums. Arī šeit atkārtots, ka Vēvers veicis lielu darbu cīņā ar nacionālistisko pagrīdi un "tās bruņotajām bandām". Līdzās pozitīviem vārdiem par pareizu vadību uzsvērts:

"B[iedra] Vēvera vadībā republikā izaudzināti daudzi jauni spējīgi čekisti, kas prasmīgi strādā cīņai ar [nacionālistisko] pagrīdi un [ārvalstu] izlūkdienestiem." [103]

Raksturojumā precizēts, ka par nacionālsociālistiskās pagrīdes sagraušanas organizāciju un aktīvu dalību sagraušanā, kā arī par ilggadēju un nevainojamu dienestu Jānim Vēveram piešķirti seši ordeni un trīs medaļas.

Arī šajā raksturojumā atkārtota kritika, norādot uz "nopietnām nepilnībām" LPSR iekšlietu ministrijas darbā. Bilsts:

"Vēl slikti organizēts audzināšanas darbs ar operatīvo sastāvu. Joprojām lēni izvērstas darbs cīņai ar ārvalstu izlūkdienestu aģentūrām, nepietiekami aktīvi vesta cīņa ar nacionālo pagrīdi, viņu bruņotajām bandām un citiem kontrrevolucionāriem elementiem." [104]

Neskatoties uz izteikto kritiku, LKP CK biroja 1953. gada 25. augusta nolēmumā, kas izriet no protokola Nr. 65, §18 un ko parakstīja pirmais sekretārs Jānis Kalnbērziņš, apstiprināja Jāni Vēveru par LPSR iekšlietu ministra vietnieku un lūdza PSKP CK apstiprināt lemtu.[105]

LPSR Ministru Padomes priekšsēdētājs Vilis Lācis uz LPSR Ministru Padomes lietu pārvaldes veidlapas 1954. gada 9. aprīļa vēstulē Nr. 13/k LKP CK pirmajam sekretāram Jānim Kalnbērziņam lūdza apstiprināt Jāni Vēveru par LPSR Valsts drošības komitejas priekšsēdētāju, reizē atbrīvojot viņu no LPSR iekšlietu ministra vietnieka amata.[106] Gandrīz trīs mēnešus vēlāk LKP CK birojs 1954. gada 9. jūlijā pieņēma nolēmumu, kas izriet no protokola Nr. 26, §17 un ko parakstīja sekretārs Vilis Krūmiņš, apstiprinot LPSR Valsts drošības komitejas priekšsēdētāja amatā Jāni Vēveru.[107] Tomēr atbilstoši papildinājumam kadru uzskaites personas lapā Jānis Vēvers pildījis LPSR Valsts drošības komitejas priekšsēdētāja amatu no 1954. gada aprīļa līdz 1963. gada februārim.[108]

Saskaņā ar LPSR Ministru Padomes 1960. gada 15. augusta dokumentu Nr. 13/237-36, ko parakstīja priekšsēdētājs Jānis Peive, izteikts lūgums LKP CK apstiprināt LPSR VDK kolēģiju. Kā kolēģijas priekšsēdētājs izvirzīts Jānis Vēvers. Savukārt kā kolēģijas locekļi nominēti LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieks Longins Avdjukevičs, LPSR VDK izmeklēšanas daļas priekšnieks Kārlis Vitols[109], PSRS VDK Baltijas kara apgabala sevišķās daļas priekšnieks Leonīds Ivanovs[110], LPSR VDK operatīvi tehniskās daļas priekšnieks Leonīds Ļevkovičs[111], LPSR VDK 1. daļas priekšnieks Jānis Lukaševičs[112], LPSR VDK 2. daļas priekšnieks Aleksandrs Čeckis[113], LPSR VDK priekšsēdētāja palīgs kadru jautājumos Vladimirs Sēja un LPSR VDK Daugavpils pilsētas un dzelzceļa pilnvarotais Boriss Nejedovs[114],[115]

Pildot LPSR Valsts drošības komitejas priekšsēdētāja amatu, Jānis Vēvers nepilnu gadu pirms pilnvaru beigām bija apstiprināts par LPSR Ministru Padomes biroja locekli. Proti, atbilstoši LKP CK biroja 1962. gada 29. maija nolēmumam, kas izriet no protokola Nr. 27, §23 un ko parakstīja pirmais sekretārs Arvīds Peiše, Jānis Vēvers kā LPSR Valsts drošības komitejas priekšsēdētājs pēc LPSR Ministru Padomes rosījuma apstiprināts par LPSR Ministru Padomes biroja locekli. Minētā jautājuma sakarā izteicās Jurijs Rubenis un Arvīds Peiše.[116]

Saskaņā ar LKP CK prezidija nolēmumu, kas izriet no LKP CK prezidija sēdes 1963. gada 8. janvāra protokola Nr. 6, §24, Jānis Vēvers atbrīvots no LPSR VDK priekšsēdētāja amata sakarā ar pensionēšanos veselības apsvērumu dēļ, ievērojot viņa iesniegto lūgumu, kur nolemts lūgt PSRS Valsts drošības komiteju saglabāt tiesības Jānim Vēveram nēsāt formas tērpu. Viņa vietā nolemts apstiprināt Longinu Avdjukeviču, reizē atbrīvojot viņu no LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieka amata, kā arī lūgt PSKP CK apstiprināt lemtu.[117] Atbilstoši papildinājumam kadru uzskaites personas lapai Jānis Vēvers līdz ar LPSR VDK priekšsēdētāja amata pamešanu 1963. gada februārī, atstāja arī LPSR Ministru Padomes biroja locekļa amatu. [118]

Jānis Vēvers saņēma vairākus apbalvojumus[119]: 1944. gadā par izdienu Sarkanā Karoga ordeni, 1945. gadā par izdienu Ļeņina ordeni, 1946. gadā par izdienu Sarkanā Karoga ordeni, 1949. gadā par valdības uzdevuma izpildi Sarkanā Karoga ordeni[120] (papildinājumā kadru uzskaites lapā 1949. gada augustā norādīts, ka apbalvojums ir par veiksmīgu valdības speciālā uzdevuma izpildi)[121], 1946. gadā par valdības uzdevuma izpildi *Lielā Tēvijas kara II* pakāpes ordeni[122] (papildinājumā kadru uzskaites personas lapā norādīts, ka ordenis piešķirts 1946. gada 31. maijā par gūtajiem panākumiem lauksaimniecības, rūpniecības, zinātnes, kultūras un mākslas attīstībā)[123], 1948. gadā par valdības uzdevuma izpildi *Lielā Tēvijas kara I* pakāpes ordeni, 1950. gadā par valdības uzdevuma izpildi (papildinājumā kadru uzskaites lapā norādīts, ka apbalvojums piešķirts 1950. gada jūlijā sakarā saistībā ar LPSR dibināšanas desmito gadadienu un rūpniecības, lauksaimniecības, zinātnes, kultūras un mākslas atjaunošanu un attīstībā gūtiem panākumiem[124]) Darba Sarkanā Karoga ordeni, no 1944. līdz 1952. gadam par dalību Otrajā pasaules karā saņēmis vairākus apbalvojumus, tai skaitā I pakāpes medaļu *Tēvijas kara partizānam*, medaļu *Par uzvaru pār Vāciju Lielajā Tēvijas karā 1941.–1945. g.*, medaļu *Par varonīgu darbu Lielajā Tēvijas karā 1941.–1945. g.*[125],[126] Jānis Vēvers atbilstoši 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijai

saņēmis kā atzinību par savu darbu čekas struktūrās arī divreiz kaujas ieroci dāvanā, pateicības ar vērtīgu dāvanu pasniegšanu no Sibīrijas novada izpildu komitejas par "kulaku" likvidēšanu, no Čečenijas apgabala izpildu komitejas par cīņu ar bandītiem, kā arī no PSRS Valsts drošības tautas komisariāta, kas izsniedzis mēneša atalgojumu par veiksmīgu speciālā uzdevuma izpildi kara laikā.[127] Papildinājums kadru personas lapā norāda, ka Jānis Vēvers ir saņēmis arī jubilejas medaļu *Padomju Armijas un Flotes 30 gadi*, kas nodibināta 1948. gada sākumā.[128] kā arī jubilejas medaļu *PSRS Bruņoto Spēku 40 gadi*,[129] kas nodibināta 1958. gada sākumā[130]. Jānis Vēvers arī saņēmis par darbu Apvienotajā politiskajā pārvaldē, Iekšlietu tautas komisariātā, Valsts drošības ministrijā *Godā čekista* zīmi.[131]

Spriežot pēc vadošo kadru uzskaites personas lapas un papildinājuma kadru uzskaites personas lapai, Jānis Vēvers bija vairākkārtīgi "vēlētās" amatos: no 1924. līdz 1925. gada bija partijas rajona komitejas loceklis Krasnojarskā, no 1928. līdz 1930. gadam bija apgabala komitejas un tās prezidija loceklis Kanskā, no 1932. līdz 1933. gada bija ievēlēts apriņķa komitejā Irkutskā par apriņķa kontroles komitejas locekli, kā arī pilsētas komitejā, no 1933. līdz 1934. gadam bija ievēlēts par partijas apriņķa komitejā Millerovas pilsētā par locekli, no 1934. līdz 1945. gadam bija ievēlēts par partijas rajona komitejā Saļskā par biroja locekli, no 1936. līdz 1937. gadam bija partijas apriņķa komitejā Kazaņā loceklis, no 1948. gada līdz 1951. gadam bija LKP Rīgas pilsētas komitejas biroja loceklis, bet no 1952. gada LKP Rīgas apgabala komitejas biroja loceklis.[132] Papildinājumā kadru uzskaites personas lapai turpināts "vēlētās" amatu uzskaitījums: no 1954. gada 18. februāra līdz 1955. gada februārim, tad no 1955. gada 27. februāra līdz 1959. gada martam, un atkārtoti no 1959. gada marta Jānis Vēvers bija LPSR Augstākās Padomes deputāts; bijis vairākkārtīgi "ievēlēts" par LKP CK locekli – 1956. gada 19. janvārī, 1958. gada janvārī, 1960. gada februārī un 1961. gada septembrī –; "ievēlēts" arī par LKP Rīgas pilsētas komitejas locekli 1958. gada janvārī.[133]

Spriežot pēc norādes 1953. gada 23. janvāra vadošo kadru uzskaites personas lapā, ka nav būts ārzemēs[134], kā arī norāžu trūkumu par atrašanos ārzemēs papildinājumā kadru uzskaites personas lapā[135] jāsecina, ka Jānis Vēvers nav bijis ārpus sākotnēji Krievijas Impērijas, bet vēlāk arī PSRS robežām.

Savā 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā Jānis Vēvers sniedz salīdzinoši īpatnu savas ģimenes raksturojumu, proti, norāda, ka viņa sieva ir Serafīma Vēvere, Ivana meita, ka viņa ir krieviete, PSKP biedre no 1924. gada, ka laika posmā no 1920. līdz 1940. gadam strādājusi čekas struktūrās (minēti Viskrievijas Ārkārtas komisija cīņai ar kontrrevolūciju, spekulāciju un sabotāžu, Apvienotā valsts politiskā pārvalde un Iekšlietu tautas komisariāts), veicot operatīvo darbu. 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijas rakstīšanas brīdī sieva bijusi PSRS Iekšlietu tautas komisariāta pensionāre. Turpat Vēvers arī bilst, ka sievai nekad nav bijuši ne partijas, ne arī amata sodi čekas dienestā.[136]

1953. gada 23. janvāra vadošo kadru uzskaites personas lapā Jānis Vēvers norādījis, ka audzina radnieka dēlu, jo viņa tēvs gājis bojā karā.[137]

1953. gada 23. janvāra vadošo kadru uzskaites personas lapā norādīts, ka minētajā laikā Jānim Vēveram ir jau valsts drošības pulkveža dienesta pakāpe.[138] tomēr Jāņa Vēvera nekrologā, kura autors norādīts kā "Latvijas PSR Valsts drošības komitejas kolēģija un partijas komiteja" minēts, ka Jānis Vēvers bijis atvaļināts, esot ģenerālmajors.[139]

Jānis Vēvers mira 1978. gada 28. oktobrī.[140] Viņam veļtie atvadu vārdi ir salīdzinoši formāli.[141]

[1] Sk. salīdzinājumam Петров, Никита. *Кто руководил органами госбезопасности, 1941–1954: Справочник*. Москва: Международное общество «Мемориал», «Звенья», 2010, с. 245–246.

[2] Piemēram, minēts, ka Jānis Vēvers dzimis 1899. gada 9. septembrī *Draņķos* (sk., piemēram, Тумшиц, Михаил. *Щит и меч Советского Союза. раткие биографии руководителей органов государственной безопасности СССР и союзных республик (декабрь 1922–декабрь 1991 гг.)*. Москва: Русский Фонд Содействия Образованию и Науке, 2016). Ievērojot to, ka nav izpētes laikā nav atrasts ieraksts baznīcas grāmatā, saurskatītas ziņas presē. Minētās mājas 19. gadsimta publikācijas minētas, piemēram, 1878. gada 24. augusta *Rīgas Lapā* sakarā ar 1878. gada 21. augustā Valmierā organizētajām zirgu "rādīšanām" vilksanā un skriešanā; rezultātā pēc rādīšanas trešo vietu esot dabūjis Martins Sallmanis no Koku muižas "Dranke mahjas" par ērzeli ("No eekschzemes", Rīgas Lapa, Nr. 195, 24, augusts, 2. lpp.) Savukārt jau 1920. gada 20. marta *Valdības Vēstnesī* var lasīt, ka Koku pagasta *Draņķu* mājās 1920. gada 10. februārī miris Mārcis Murišs, Jāņa dēls ("Koku pagasta teesa Walmeeras apriņķī", *Valdības Wehstnesis*, Nr. 70, 1920, 25. marts, 3. lpp.). Savukārt 1923. gada 21. decembra *Brīvajā Vārdā* rakstīts, ka Koku pagasta *Draņķos* dzimis Jānis Klāvs ("Daschads ziņas", *Brihwais Wahrds*, Nr. 1, 1923, 21. decembris 3. lpp.). Savukārt 1931. gada 21. augusta ziņā rakstīts par nelaimes gadījumu, kas noticis ar 77 gadus veco Kokmuižas pagasta Draņķu māju rentnieku Valci ("Lauku dsihwe", *Walmeeras Awise*, Nr. 33, 1931, 21. augusts, 3. lpp.). Minētais norāda, ka, ja pat minētais atbilst īstenībai, visticamāk minētajās mājās Jāņa Vēvera vecāki strādājuši vai nu par algotņiem, vai arī bijuši šo māju rentnieki.

[3] Šeit un turpmāk, norādot Latvijas Komunistiskās partijas institūciju vai amatu, būs izmantots Latvijas Komunistiskās partijas pēdējā nosaukuma akronīms.

[4] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l. (Jāņa Vēvera LKP CK nomenklatūras kadru personas lieta). Visi dokumenti lietā ir krievu valodā, izņemot vairāku dokumentu galvas, kas ir gan latviešu, gan krievu valodā, kā arī Latvijas Padomju Sociālistiskās Republikas (LPSR) Ministru Padomes 1953. gada 4. jūlija lēmumu Nr. 640 *Par b. J. J. VĒVERA apstiprināšanu par Latvijas PSR Iekšlietu ministra vietnieku*, kas ir latviešu valodā.

[5] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 7. lp. (1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfija).

[6] 1953. gada 23. janvāra vadošo kadru uzskaites personas lapā Jānis Vēvers raksta, ka ir dzimis Kokšēnu pagastā (*Кокенская волость*). Minētais skaidrojams ar to, ka pagasta nosaukums saistīts ar Koku muižu vai Kokmuižu, kas vācu valodā saukta *Kokenhof*. Līdz 20. gadsimta divdesmito gadu vidum pagasts latviešu valodā saukts par Koku pagastu, vēlāk par Kokmuižas pagastu, bet atbilstoši iekšlietu ministra Kornēlija Veitmaņa 1939. gada 29. decembra rīkojumam *par dažu Latvijas pagastu nosaukumu pārdēvēšanu*, ko līdzparakstīja Pašvaldību departamenta vicedirektors Gothards Caucis un kura mērķis bija izskaust vārda "muiža" lietošanu administratīvo teritoriju nosaukumos, Kokmuižas pagastu pārdēvēja par Kocēnu pagastu ("Valdības rīkojumi un pavēles. Rīkojums par dažu Latvijas pagastu nosaukumu pārdēvēšanu", *Valdības Vēstnesis*, Nr. 295, 1939, 30. decembris, 1. lpp.).

[7] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 4. lp. (1953. gada 23. janvāra vadošo kadru uzskaites personas lapa).

[8] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 7. lp.

[9] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 15. lp. (1953. gada 23. janvāra autobiogrāfija).

[10] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 4. lp.

[11] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 7. lp.

[12] "Galīgi piešķirtās zemes. a) Jaunsaimniecības", *Valdības Vēstnesis pielikums zemes ierīcības lietās*, Nr. 77, 1923, 1. augusts, 6. lpp.

[13] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 7. lp.

[14] Šeit un turpmāk, norādot uz dalību Padomju Savienības Komunistiskajā partijā, būs izmantots pēdējā šīs partijas nosaukuma akronīms.

[15] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 4. lp.

[16] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 18. lp. (1952. gada 24. aprīļa izziņa, ko parakstīja LKP CK kadru uzskaites sektora vadītāja Zinaida Kozireva), LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 28. lp. (izziņa, kas sagatavota par LPSR iekšlietu ministra vietnieku Jāni Vēveru, kas strādā minētajā amatā no 1953. gada maija; izziņu bija paredzēts parakstīt LKP CK kadru uzskaites sektora vadītājai Zinaidai Kozirevai, bet viņas vietā parakstījis cits, izziņu parakstīja arī LKP CK administratīvo, tirdzniecības un finanšu orgānu nodaļas instruktors Vasilijevs).

[17] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 4. lp.

[18] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 4. lp.

[19] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 10. lp.

[20] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 5. lp. otra puse.

[21] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 3. lp. otra puse.

[22] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 4. lp.

[23] Koku pagasta skola saistās ar vairākām personībām. Šeit 1893. gada 28. februārī ir dzimis Atis Jaunzemis, Apstiņu Jēkaba dēls, kas savukārt tolaik strādājis Koku pagasta skolā par skolotāju. Atis Jaunzemis arī strādājis par skolotāju, bijis Ventspils valsts ģimnāzijas direktors, 1939. gada 1. oktobrī izglītības ministrs Jūlijs Auškāps (1884–1942) viņu iecēla par Izglītības ministrijas vidusskolu direktora biedru. Reizē Atis Jaunzemis bija arī Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas mācītājs, prāvesta vietnieks un prāvests. Atbrīvots no darba ministrijā pēc tam, kad Padomju Sociālistisko Republiku Savienība (PSRS) okupēja Latvijas Republiku, kļuva par *Baigās vasaras upuri* – nošauts Salaspils mežā 1941. gada 29. jūnijā. "Iecelšana izglītības ministrijā", *Brīvā Zeme*, Nr. 191, 1939, 25. augusts, 1. lpp. "Atis Jaunzemis", *Izglītības Mēnešraksts*, Nr. 1, 1942, janvāris, 23. lpp., Feders, B. "Prāvestu Ati Jaunzemi pieminot", *Baznīcas Ziņas*, Nr. 13, 1942, 28. jūnijs, 3. lpp., "Evaņģēliskā baznīca. «Stajina viengades» laikā", *Tukuma Ziņas*, Nr. 14, 1941, 11. septembris, 3. lpp.

Kārlis Kampe (1903 – 1977) – jurists, teologs, evaņģēliski luteriskās Baznīcas mācītājs, 1944. gadā divies trimdas gaitās – savā psiholoģiskajā novelē «Jasminu ziedi» (*Nākotnes sievietē*, Nr. 1, 1925, 10.-13. lpp.) piemin skolas gaitas Koku pagasta skolā un dzīvi Koku muižā. "Miris garīdznieks", *Laiks*, Nr. 46, 1977, 8. jūnijs, 6. lpp.

Pēteris Zariņš (1868–1930) – bijis 25 gadus Koku pagasta skolas skolotājs, strādājis arī citviet par skolotāju un koru diriģentu, novēlējis LVL 8000 Latvijas Universitātes studentu vienotnes *Liduma* trūcīgo un apdāvināto locekļu stipendijām. "Cēls novēlējums", *Students*, Nr. 167, 1930, 19. septembris, 3. lpp.

[24] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 4. lp.

[25] Российский государственный исторический архив (РГИА), 1276 ф., 4 оп., 708 д., 18–22об л. (Положение о высших начальных училищах). Citēts pēc: П. А. Столыпин: *Программа реформ. Документы и материалы*, том 1., общ. ред. Павел Пожигайло. Москва: Российская политическая энциклопедия, 2002. Pieejams: www.hrono.ru/libris/stolypin/stpn1_82.html

[26] Sk. nolikuma par augstākajām sākumskolām 15. pantu. "Положение о высших начальных училищах", П. А. Столыпин: *Программа реформ. Документы и материалы*, том 1., общ. ред. Павел Пожигайло. Москва: Российская политическая энциклопедия, 2002. Pieejams: www.hrono.ru/libris/stolypin/stpn1_82.html

[27] Sk. nolikuma par augstākajām sākumskolām 9. pantu. "Положение о высших начальных училищах", П. А. Столыпин: *Программа реформ. Документы и материалы*, том 1., общ. ред. Павел Пожигайло. Москва: Российская политическая энциклопедия, 2002. Pieejams: www.hrono.ru/libris/stolypin/stpn1_82.html

[28] Sk. 138. piezīmi nolikumam par augstākajām sākumskolām. "Положение о высших начальных училищах", П. А. Столыпин: *Программа реформ. Документы и материалы*, том 1., общ. ред. Павел Пожигайло. Москва: Российская политическая энциклопедия, 2002. Pieejams: www.hrono.ru/libris/stolypin/stpn1_82.html

[29] Sk. nolikuma par augstākajām sākumskolām 45. pantu. "Положение о высших начальных училищах", П. А. Столыпин: *Программа реформ. Документы и материалы*, том 1., общ. ред. Павел Пожигайло. Москва: Российская политическая энциклопедия, 2002. Pieejams: www.hrono.ru/libris/stolypin/stpn1_82.html

[30] *История педагогики и образования. От зарождения воспитания в первобытном обществе до конца XX в. Учебное пособие для педагогических учебных заведений*, ред. Алексей Пискунов, 2-е изд., испр. и дополн. Москва: ТЦ «Сфера», 2001, с. 222.

[31] Elekss, V. "Marksisma-ļeņinisma vakara universitāte jaunā mācību gada priekšvakarā", *Cīņa*, Nr. 168, 1952, 17. jūlijs, 2. lpp.

[32] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 5. lp.

[33] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 12.–14. lp. (1948. gada 24. marta autobiogrāfija).

[34] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 7. lp.

[35] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 8. lp.

[36] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 8. lp.

[37] Vadošo kadru uzskaites personas lapā uz jautājumu par dalību "pilsoņu vai Lielā Tēvijas kara" cīņās norādījis, ka piedalījies cīņās 1919. gadā Rietumu frontē (LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 5. lp.). Turpat norādīts, ka 1919. gadā bijis ievainots (LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 5. lp. otra puse).

[38] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 8. lp.

[39] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 9. lp.

[40] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 9. lp.

[41] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 10. lp.

[42] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 10. lp.

[43] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā – Koku pagasta valdes lietvedis.

[44] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā teikts, ka šajā laikā bija arī ievēlēts par Vidzemes guberņas kroņa palātas ierēdņu komitejas sekretāru.

[45] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā – novembris.

[46] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā – Koku pagasta valdes lietvedis.

[47] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā – novembris.

[48] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā – pagasta valdes sekretārs.

[49] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā šāda detalizācija iztrūkst.

[50] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā rakstīts, ka 1920. gada februārī Jānis Vēvers bija nosūtīts uz Rietumu fronti.

- [51] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā – jūnijs.
- [52] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā – sākumā lietvedis, pēc tam mantzinis.
- [53] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā – jūnijs.
- [54] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā precizē, ka 1921. gada rudenī Jānis Vēvers bija iecelts par Jeņisejas guberņas pārvaldes kara komisāru.
- [55] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 4. lp. otra puse.
- [56] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā – jūnijs.
- [57] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā detalizētāk.
- [58] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā detalizētāk.
- [59] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā – nodaļas priekšnieks, turklāt lielāka detalizācija.
- [60] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā – decembris.
- [61] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā detalizētāk.
- [62] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā – decembris.
- [63] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā detalizētāk.
- [64] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā detalizētāk.
- [65] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā – novembris.
- [66] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā – detalizētāk.
- [67] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā – novembris.
- [68] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā trūkst šādas detalizācijas.
- [69] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā norādīts, ka *Siblagā* Vēvers pildīja kadru daļas priekšnieka, 2. daļas priekšnieka un Krivoščokovskas nodaļas priekšnieka amatus.
- [70] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā – novembris.
- [71] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā – marts.
- [72] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā – detalizētāk.
- [73] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā norādīts, ka vēl pirms evakuācijas 1941. gada martā (lai gan reorganizācija notika aprīlī) Vēvers kļūst par Valsts drošības tautas komisariāta izmeklēšanas daļas priekšnieku, bet pēc evakuācijas no jūnija līdz 1942
- [74] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā – izmeklēšanas grupa.
- [75] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā – 1944. gada janvāris.
- [76] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā – detalizētāk.
- [77] Vadošo kadru personas lapā norādīta PSRS Valsts drošības ministrijas 4. pārvalde.
- [78] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 5. lp.
- [79] 1948. gada 5. aprīļa autobiogrāfijā – 1944. gada janvāris, turklāt atbilstoši autobiogrāfijai – sākumā Jānis Vēvers bija LPSR Valsts drošības tautas komisariāta operatīvās grupas priekšnieka vietnieks, un tikai no 1944. gada jūlija kļuva par LPSR valsts drošības komisāra vietnieku.
- [80] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 4. lp. otra puse.
- [81] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 18. lp.
- [82] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 16. lp. (1944. gada novembra izziņas turpinājums Nr. 2).
- [83] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 16. lp. otra puse (1944. gada novembra izziņas turpinājumam Nr. 2 sekojošs raksturojums, ko parakstīja LPSR valsts drošības tautas komisārs Alfons Noviks).
- [84] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 16. lp. otra puse.
- [85] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 16. lp. otra puse.
- [86] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 2. lp. (papildinājums kadru uzskaites personas lapai).
- [87] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 17. lp. (1950. gada 21. jūnija raksturojums, ko parakstīja LPSR Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieks Matīss Plūdons un LKP CK otrais sekretārs Fjodors Titovs).
- [88] "Rīgas apgabals", *Cīņa*, Nr. 27, 1953, 1. februāris, 4. lpp.
- [89] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 2. lp.
- [90] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 19. lp. (LKP CK biroja 1952. gada 15. aprīļa nolēmums, kas izriet no protokola Nr. 21, §14 un ko parakstīja LKP CK otrais sekretārs Fjodors Titovs).
- [91] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 19. lp. (LKP CK biroja 1952. gada 15. aprīļa nolēmums, kas izriet no protokola Nr. 21, §15 un ko parakstīja LKP CK otrais sekretārs Fjodors Titovs).
- [92] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 21. lp. (LKP CK biroja 1952. gada 6. maija nolēmums, kas izriet no protokola Nr. 27, §27 un ko parakstīja pirmais sekretārs Jānis Kalnbērziņš).
- [93] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 22. lp. (LPSR Ministru Padomes 1952. gada 13. jūnija nolēmums Nr. 841, ko parakstīja priekšsēdētājs Vilis Lācis un lietu pārvaldnieks Ivans Bastins).
- [94] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 23. lp. (LKP CK biroja 1952. gada 2. septembra nolēmums, kas izriet no protokola Nr. 52, §12 un ko parakstīja pirmais sekretārs Jānis Kalnbērziņš).
- [95] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 2. lp.
- [96] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 24. lp. (LPSR iekšlietu ministra Ivana Zujāna 1953. gada 26./29. jūnija vēstulī Nr. 3/1639 LPSR LKP CK pirmajam sekretāram Jānim Kalnbērziņam).
- [97] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 25., 26. lp. (LPSR Ministru Padomes 1953. gada 4. jūlija lēmums Nr. 640 *Par b. J. J. VĒVERA apstiprināšanu par Latvijas PSR iekšlietu ministra vietnieku*, ko parakstīja priekšsēdētāja

vietnieks Matīss Plūdons un lietu pārvaldnieks Jānis Kacēns, dokuments krievu (25. lp.) un latviešu valodā (26. lp.).

[98] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 27. lp. (izziņa, kas sagatavota Jāņa Vēvera apstiprināšanai LPSR iekšlietu ministra vietnieka amatā un ko parakstīja LKP CK administratīvo, tirdzniecības un finanšu orgānu nodaļas vadītājs Ivans Desmitnieks un administratīvo, tirdzniecības un finanšu orgānu nodaļas instruktors Vasiljevs).

[99] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 27. lp.

[100] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 27. lp.

[101] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 27. lp.

[102] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 27. lp.

[103] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 29. lp. (1953. gada 1. septembra raksturojums, ko parakstīja LKP CK sekretārs Vilis Krūmiņš).

[104] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 29. lp.

[105] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 30. lp. (LKP CK biroja 1953. gada 25. augusta nolēmums, kas izriet no protokola Nr. 65, §18 un ko parakstīja pirmais sekretārs Jānis Kalnbērziņš).

[106] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 31. lp. (LPSR Ministru Padomes priekšsēdētāja Viļa Lāča 1954. gada 9. aprīļa vēstule Nr. 13/k LKP CK pirmajam sekretāram Jānim Kalnbērziņam uz LPSR Ministru Padomes lietu pārvaldes veidlapas).

[107] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 32. lp. (LKP CK biroja 1954. gada 9. jūlija nolēmums, kas izriet no protokola Nr. 26, §17 un ko parakstīja sekretārs Vilis Krūmiņš).

[108] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 2. lp.

[109] Kārlis Vītols, Pētera dēls, dzimis 1924. gadā. Sk. plašāk: Žvinklis, Arturs. "LPSR VDK darbinieku Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietu analīze", *Totalitārisma sabiedrības kontrole un represijas*, autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā, VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 1. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūts, 2016, 372., 373., 376., 396.–397. lpp.

[110] Leonīds Ivanovs, Georgija dēls (1918–2015). Sk. plašāk: Žvinklis, Arturs. "LPSR VDK darbinieku Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietu analīze", *Totalitārisma sabiedrības kontrole un represijas*, autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā, VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 1. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūts, 2016, 387. lpp. Sk. par kolēģiju: Daukšs, Bonifācijs. "Latvijas Padomju Sociālistiskās Republikas Valsts drošības komitejas un Latvijas Ļeņina Komunistiskās jaunatnes savienības sadarbība (1953–1961)", *Totalitārisma sabiedrības kontrole un represijas*, autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā, VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 1. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūts, 2016, 686. lpp.

[111] Leonīds Ļevkovičs, Nikolaja dēls, dzimis 1912. gadā. Sk. plašāk: Žvinklis, Arturs. "LPSR VDK darbinieku Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietu analīze", *Totalitārisma sabiedrības kontrole un represijas*, autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā, VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 1. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūts, 2016, 368., 378, 390. lpp.

[112] Jānis Lukaševičs, Konstantīna dēls (1920–1988). Sk. plašāk: Žvinklis, Arturs. "LPSR VDK darbinieku Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietu analīze", *Totalitārisma sabiedrības kontrole un represijas*, autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā, VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 1. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūts, 2016, 370., 374, 377., 378, 390. lpp.

[113] Aleksandrs Čeckis, Mihaila dēls, dzimis 1916. gadā. Sk. plašāk: Žvinklis, Arturs. "LPSR VDK darbinieku Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietu analīze", *Totalitārisma sabiedrības kontrole un represijas*, autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā, VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 1. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūts, 2016, 377., 378, 381., 385. lpp.

[114] Boriss Ņefedovs, Pāveta dēls, dzimis 1916. gadā. Sk. plašāk: Žvinklis, Arturs. "LPSR VDK darbinieku Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietu analīze", *Totalitārisma sabiedrības kontrole un represijas*, autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā, VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 1. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūts, 2016, 375., 379., 391. lpp.

[115] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 33. lp. (LPSR Ministru Padomes 1960. gada 15. augusta dokumenta Nr. 13/237-36, ko parakstīja priekšsēdētājs Jānis Peive).

[116] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 34. lp. (LKP CK biroja 1962. gada 29. maija nolēmums, kas izriet no protokola Nr. 27, §23 un ko parakstīja pirmais sekretārs Arvīds Pelše).

[117] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 35. lp. (LKP CK prezidija nolēmums, kas izriet no LKP CK prezidija sēdes 1963. gada 8. janvāra protokola Nr. 6, §24 un ko parakstīja pirmais sekretārs Arvīds Pelše).

[118] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 2. lp.

[119] Papildinājumā kadru uzskaites personas lapā ir tikai divi spiedogi, kas apliecina, ka Sarkanā karoga ordenis saņemts divreiz, nevis trīs reizes. Tomēr, ievērojot to, ka arī 1953. gada 23. janvāra autobiogrāfijā minēts tieši, ka saņemti trīs Sarkanā Karoga ordeņi (LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 15. lp. otra puse), pieļaujams, ka papildinājumā kadru uzskaites lapā pieļauta kļūda.

[120] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 4. lp. otra puse.

[121] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 3. lp.

[122] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 4. lp. otra puse.

[123] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 3. lp.

[124] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 3. lp. Minētais atbilst arī "PSRS Augstākās Padomes Prezidija dekrets par Latvijas PSR rūpniecības, lauksaimniecības, zinātnes, kulturas un mākslas darbinieku apbalvošanu ar ordeņiem un medaļām", *Ciņa*, Nr. 174, 1950, 23. jūlijs, 2. lpp.

[125] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 10. lp.

[126] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 5. lp. otra puse.

[127] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 10. lp.

[128] "PSRS Augstākās Padomes Prezidija dekrets par jubilejas medaļas «Padomju Armijas un Flotes 30 gadi» nodibināšanu", *Padomju Jaunatne*, Nr. 38, 1948, 24. februāris, 1. lpp.

[129] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 3. lp.

[130] "Jubilejas medaļa «PSRS Bruņoto Spēku 40 gadi»", *Padomju Jaunatne*, Nr. 39, 1958, 23. februāris, 1. lpp.

[131] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 10.–11. lp.

[132] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 5. lp.

[133] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 2. lp. otra puse.

[134] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 4. lp. otra puse.

[135] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 3. lp.

[136] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 11. lp.

[137] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 5. lp. otra puse.

[138] LVA, PA-15500, 2. apr., 8108. l., 5. lp. otra puse.

[139] "Jānis Vēvers", *Cīņa*, Nr. 250, 1978, 31. oktobris, 4. lpp.

[140] "Jānis Vēvers", *Cīņa*, Nr. 250, 1978, 31. oktobris, 4. lpp.

[141] "Jānis Vēvers", *Cīņa*, Nr. 250, 1978, 31. oktobris, 4. lpp.

Saistītās ziņas:

Gints Zelmenis: 20. gadsimta astoņdesmito gadu «nepolitiskie» noziegumi okupētajā Latvijā un Valsts drošības komiteja 28.11.2017

Ineta Lipša: Valsts drošības komiteja valsts akciju sabiedrības «Intūrists» operatīvajā vadībā (1957-1992) 27.11.2017

Publicēta informācija par Ivara Godmaņa sadarbības fakta ar VDK pazudušās tiesas lietas meklēšanu 27.11.2017

Aldis Daugavvanags: Čekas loma kontrabandas izmeklēšanā (1945-1985). Atsevišķu piemēru analīze. 25.11.2017

Linards Muciņš: Nošaušana sevišķā kārtībā - PSRS noziegums pret ius cogens normām. Liepājas «Zilā brīnuma» piemērs. 21.11.2017

Tiesiskais skatpunkts: Latvijas Republikas informācijas atklātības kods un VDK dokumenti. 20.11.2017

Kā bija jāvervē čekas aģentus? PSRS Valsts drošības komitejas instrukcija. 16.11.2017

Ieskats LPSR valsts drošības ministra Alfona Novika Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietā 17.10.2017

Ieskats LPSR iekšlietu un valsts drošības ministra Nikolaja Kovaļčuka Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietā 20.08.2017

Ieskats LPSR iekšlietu ministra Mihaila Drozda Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietā 15.08.2017

Ieskats čekista, LPSR iekšlietu ministra Jāņa Broliša Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietā 22.07.2017

Lielā terora čekista, LPSR iekšlietu ministra Alberta Sieka Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietas apskats 28.04.2017

Čekista, LPSR iekšlietu ministra Jura Augusta Eglīša Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietas apskats 19.04.2017

Ieskats čekista, LPSR iekšlietu ministra Ivana Zujāna Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietā 11.04.2017

Ieskats LPSR VDK priekšsēdētāja Longina Avdjukeviča Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietā 30.03.2017

Ieskats LPSR iekšlietu ministra un VDK darbinieka Bruno Šteinbrika LKP CK personas kadru lietā 22.03.2017

Čekista, LPSR iekšlietu ministra Vladimira Sējas LKP CK nomenklatūras lietas apskats 16.03.2017

Ieskats LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieka Jāņa Trubiņa LKP CK nomenklatūras kadru lietā 04.03.2017

LPSR VDK priekšsēdētāja Edmunda Johansona biogrāfiskās ziņas 12.02.2017

Mārcis Raudis: ieslodzīto dienasgrāmatas kā čekistu izpētes avots - Alfona Novika piemērs 11.02.2017

Tweet

Patīk 0

Ieteikt

G+